

תפ"ח 3865/11/14 - מדינת ישראל נגד דפארו בלאיי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

16 מרץ 2017

תפ"ח 3865-11-14 מדינת ישראל נ' בלאיי(עציר)

מ"ת 3910-11-14

מספר פל"א 444319/2014

לפני:

כב' השופטת רות לורך, סג"נ - אב"ד

כב' השופט צבי דותן

כב' השופטת דבורה עטר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דפארו בלאיי (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מירב פליישר לוי

ב"כ הנאשם עו"ד גיא עין צבי

הנאשם הובא על ידי שב"ס

החלטה

אנו מורים על תיקון הכרעת הדין באופן שתתווסף הרשעתו של הנאשם בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר תשע"ז, 16/03/2017 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

צבי דותן, שופט

רות לורך, שופטת, סגנית נשיא

גזר-דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של ניסיון רצח, לפי סעיף 1305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק.

העובדות כפי שנקבעו בהכרעת הדין

2. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. לצורך גזירת הדין נעמוד להלן על עיקריהן.
3. בין הנאשם למתלוננת היכרות מוקדמת. יצוין כי במסגרת הכרעת הדין קבענו כי לא ניתן לשלול את גרסת ההגנה, לפיה בין השניים התנהל קשר זוגי רומנטי, אשר הסתיים כשנה קודם לאירוע. זאת, בניגוד לטענת המאשימה כי טיבה של היכרות בין השניים אינו ידוע.
4. בחודשים שקדמו לאירוע סבר הנאשם כי המתלוננת "מלכלכת עליו", ומספרת לגורמים שונים ולבני משפחתו בכזב כי הוא מאיים עליה. הנאשם חש כעס על כך, ואף פנה לדודה של המתלוננת וביקש כי תפסיק זאת.
כעסו של הנאשם על התנהגותה של המתלוננת כלפיו תקופה ארוכה, הוא המניע לביצוע מעשיו.
5. שלושה ימים קודם לאירוע, העביר הנאשם גרזן, העשוי כולו מתכת, לתא המטען של מכוניתו, מתוך כוונה לעשות בו שימוש כנגד המתלוננת בשל כעסו עליה, בין אם אך לצורך איום ובין אם לצורך הכאתה באמצעותו.
6. ביום הארוע, 6.10.2014, החליט הנאשם לאתר את המתלוננת, ולאליץ אותה לשוחח עימו. הנאשם נסע אל המפעל שבקיבוץ בארות יצחק, בו עבדה המתלוננת. בהגיעו למקום, העביר את הגרזן מהתא האחורי של מכוניתו אל המושב שליד הנהג, מתוך כוונה לאיים באמצעותו על המתלוננת.
7. הנאשם המתין למתלוננת בסמוך ליציאה מהמפעל. משהבחין בה צועדת אל תחנת האוטובוס, התקדם עם רכבו לעברה, עצר את הרכב, פתח את החלון וביקש ממנה להיכנס לרכב על-מנת שיוכל לשוחח עמה. המתלוננת סירבה, והנאשם יצא מהרכב כשהוא אוחז בגרזן, ואיים עליה כי במידה ותמשיך לסרב יכה בה. משהמשיכה המתלוננת בסירובה להיכנס לרכבו, כאשר גם איומיו המלווים באחיזה בגרזן לא הועילו, החליט הנאשם לגרום למותה של המתלוננת באמצעות הגרזן שבידיו.
8. הנאשם הניף את הגרזן לעבר המתלוננת. היא הצליחה לתפוס את הגרזן אך אז איבדה את האחיזה בו.

המתלוננת גוננה בידיה על ראשה והנאשם, אשר אחז בגרזן לבדו, הניף את הגרזן והכה בראשה באמצעות להבו, מכה אחת באזור הרקה.

לאחר קבלת המכה הראשונה בראשה שגרמה לפציעתה, ניסתה המתלוננת לברוח מהנאשם אך הוא המשיך לרדוף אחריה תוך הנפת הגרזן לעברה, וזאת עד לנפילתה אל הכביש. לאחר שנפלה, הניחה המתלוננת את ידיה על ראשה כדי לגונן על עצמה, ואולם הנאשם הזיז את ידיה המגוננות באמצעות רגלו, והמשיך להכות אותה באמצעות הגרזן מספר מכות בראשה, בתנופה ובעוצמה רבה.

9. לאחר האירוע, כאשר החלו עוברי אורח להגיע אל המקום, נמלט הנאשם בעוד המתלוננת שוכבת על הקרקע ללא תזוזה, מבלי להושיט לה עזרה ומבלי להזעיק את כוחות ההצלה. בעת בריחתו השליך הנאשם את הגרזן.

10. כתוצאה מהמכות שהכה הנאשם הובהלה המתלוננת לבית חולים במצב אנוש, עם חבלות שונות בראשה, בלסת התחתונה, שבר בשן ונזק לעורק ראשי. היא אושפזה במחלקה לטיפול נמרץ ועברה שלושה ניתוחים: ניתוח חירום בראשה, ניתוח בלסת וניתוח פיום קנה הנשימה.

11. מהמסמכים הרפואיים הרבים שהוגשו במסגרת שמיעת הראיות, עלה כי המתלוננת נותרה בבית החולים בלינסון כחודש ימים, ולאחר מכן שהתה חודשיים נוספים בשיקום בבית לוויןשטיין.

הראיות לעונש

עברו הפלילי של הנאשם

12. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע/1), ממנו עולה כי לנאשם הרשעה קודמת בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והפרת הוראה חוקית, אותן ביצע בשנת 2003, ובגין נשפט ל-3.5 שנות מאסר. המעשים בוצעו כנגד בת זוגו לשעבר של הנאשם, על רקע ביטול אירוסייהם. הנאשם דקר את המתלוננת באמצעות סכין, השליך לעבר ראשה אבן גדולה, ובכך גרם לה שברים בעצמות הגולגולת והאף, וחתך במצח ובעורף.

תסקיר קורבן העבירה מיום 15.11.2016

13. בעניינה של המתלוננת הוגשו שני תסקירים. התסקיר הראשון הוגש בחודש נובמבר 2016, וממנו עלה כי המתלוננת כבת 32, עלתה לארץ לפני כ-13 שנים, גרושה ואם לשני ילדים בגילאי 10 ו-14. למתלוננת ידע

חלקי בקריאה ובכתיבה בעברית. בשנים הראשונות לאחר עלייתה ארצה גרה בחיפה. היא סבלה מאלימות מצד בן זוגה לשעבר, והליך הגירושין ממנו נמשך זמן רב.

14. קודם לאירוע בריאותה של המתלוננת הייתה תקינה לחלוטין, והיא עבדה בעבודות ניקיון, בשני מקומות שונים, למשך כ-12 שעות ביום, וזאת לצורך פרנסת ילדיה. שירות המבחן התרשם כי קודם לאירוע תפקדה המתלוננת היטב, ודאגה לצורכי משפחתה. היא סיפרה כי חלמה על עתיד טוב לה וילדיה, והשקיעה את כל כולה בעבודה מאומצת וקשה למען רווחתם.

15. בשל חבלת הראש, המתלוננת לא זוכרת כלל את האירוע ואת הפגיעה בה. לדבריה, נודע לה כי במשך כשבועיים לאחר האירוע הייתה מורדמת ומונשמת, כשבני משפחתה שהו לצידה ולא ידעו מהם סיכויי החלמתה. רק לאחר כשבועיים בטיפול נמרץ, החל שיפור במצבה, והיא החלה לחזור להכרה. לאחר כחודש עברה למוסד שיקומי, ממנו שוחררה לאחר שחלפו שלושה חודשים מיום הפגיעה. בהמלצות השחרור נכתב כי היא זקוקה להשגחה בפעולות יומיומיות כמו רחצה, הלבשה ואכילה, וכי היא זקוקה לעזרה בניהול משק בית וטיפול בילדיה.

16. המתלוננת דיווחה כי פגיעתה הפיזית מונעת ממנה להתפרנס בכוחות עצמה, שכן אפשרויות תעסוקתה מוגבלות, היא חשה מוגבלת וחלשה, מצבה הכלכלי רעוע, היא נזקקת לסיוע בני משפחתה ומתקיימת מקצבת הנכות הזמנית של 100% שמקבלת מהביטוח הלאומי. היא מסרה כי עודנה מצויה במעקב רפואי, היא אינה רואה בעין אחת כלל, נוטלת תכשירים נוגדי דיכאון וחרדה, ושורה של תרופות נוגדות כאב. היא תיארה תסכול רב, חוסר אונים והעדר וודאות ביחס לעתידה.

17. שירות המבחן התרשם מנזקים שונים שנגרמו לילדי המתלוננת, נוכח הפניות הרגשית המועטה של אימם לטיפול בצרכיהם, הנובע ממצבה ונזקי הפגיעות עימם היא מתמודדת. בתה של המתלוננת אף טופלה על-ידי פסיכולוגית למשך 8 חודשים.

18. המתלוננת תיארה כי בשל האירוע חלה פגיעה בצמיחת שיערה, היא נאלצת להסתובב עם כיסוי ראש ודימוי הגוף שלה נפגע. בנוסף סובלת המתלוננת מקשיי שינה, וממחשבות טורדניות כיצד ייראו חייה. היא תיארה פגיעה גם בתפקוד הבינאישי, כאשר לדבריה ממעטת לצאת מביתה, ונמנעת מתקשורת עם הסביבה, למעט קרוביה.

19. שירות המבחן העריך כי בפני המתלוננת תהליך שיקום ארוך ומורכב, הן ברמה הפיזית והן ברמה הנפשית. תמונת הנזק שנגרמה לה קשה מאוד, ומגבילה את יכולותיה ברמות שונות: פיזית, נפשית, חברתית, הורית, כלכלית ותעסוקתית. לאור האמור, המליץ שירות המבחן כי ייגזר על הנאשם עונש אשר ייתן ביטוי לנזקים שגרם למתלוננת, וכן כי יוטל עליו לשלם למתלוננת פיצוי משמעותי.

התסקיר המשלים מיום 6.2.2017

20. לאחר קבלת התסקיר הראשון, ולאור נתונים עדכניים אודות מצבה של המתלוננת שהגיעו לידיעת הצדדים, התבקש תסקיר משלים ביחס למצבה, שהוגש בפברואר 2017.

21. מהתסקיר עלה כי המתלוננת החלה לעבוד במשרה חלקית. המתלוננת הסבירה כי בשל מצוקתה הכלכלית, נאלצה למצוא עבודה על מנת לפרנס את ילדיה. היא החלה לעבוד במקום עבודתה החדש בחודש דצמבר 2016, כאשר במסגרת תפקידה היא נדרשת לעבודות ניקיון קלות, במרפאה פרטית, כ-3 שעות ביום, חמישה ימים בשבוע. המעסיק שלה מסיע אותה למקום עבודתה.

22. המתלוננת תיארה את הקושי שלה לתפקד בעבודה בשל המוגבלות והכאבים מהם סובלת. היא מרבה לנוח בהסכמת המעסיק, אשר רואה את העסקתו אותה מעשה צדקה. בנוסף, תיארה קושי בתפקוד היומיומי, ומסרה כי היא נעזרת בבני משפחתה על מנת לערוך קניות, לבשל ולנקות את ביתה.

23. שירות המבחן התרשם כי המתלוננת עושה מאמץ אדיר לחזור בהדרגה לתפקוד, על אף קשייה הרבים והנזקים שנגרמו לה, וחזר על המלצתו לחייב את הנאשם בפיצוי כספי משמעותי למתלוננת.

ראיות נוספות לעונש

24. לאחר טיעוניה לעונש, הגישה ההגנה תקליטור ובו שני סרטונים ובהם, לפי הנטען, תיעוד של המתלוננת מגיעה למקום עבודתה החדש באוטובוס. נטען כי תיעוד זה מלמד על מצבה של המתלוננת וסותר את דבריה בתסקיר המשלים, לפיהם מעסיקה הוא שמסיע אותה לעבודתה.

בנוסף, הוגשו מסמכים רפואיים עדכניים, אשר לשיטת ההגנה מלמדים כי המתלוננת אינה נוטלת באופן קבוע תרופות נוגדות דיכאון.

25. המאשימה הגישה התייחסותה לדברים. לטענתה, הסרטון מלמד על נסיעה בודדת באוטובוס וכלל אינו סותר את דברי המתלוננת. יתר על כן, מהסרטון הנוסף ניתן ללמוד כי המתלוננת הגיעה למקום עבודתה כשהיא עם תחבושת על הצוואר, לאחר קבלת טיפול רפואי. כמו כן נטען כי המתלוננת הציגה בפני שירות המבחן מסמכים רפואיים המלמדים כי היא אכן נוטלת תרופות נוגדות דיכאון וחרדה.

טענות הצדדים לעונש

26. **ב"כ המאשימה** טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 ל-20 שנות מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם את העונש המקסימלי הקבוע בחוק- 20 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי כספי משמעותי למתלוננת.

27. נטען כי מעשיו של הנאשם פצעו את המתלוננת אנושות, וחייה ניצלו אך בשל הטיפול הרפואי שניתן לה. המתלוננת עברה מאז האירוע מספר רב של ניתוחים והליכים רפואיים שונים, ולאחר מכן עברה הליך שיקומי

ממושך. אף כיום היא איננה רואה בעין אחת, סובלת מחולשה בחצי גוף, ונקבעה לה נכות זמנית של 100% מהביטוח הלאומי.

נוסף על כך, המתלוננת סובלת מפוסט טראומה, נוטלת תרופות נגד דיכאון, ומסתגרת בבית ללא יכולת לקיים חיי זוגיות וחברה. המתלוננת הגיעה למצב של פת לחם, ועל כן נאלצת לעבוד על אף קשייה. משפחתה המורחבת צריכה לסעוד אותה ולסייע לה בטיפול בילדיה.

28. נסיבות ביצוע העבירה הינן חמורות ואכזריות. הצטיידות הנאשם בגרזן, והיותו של האירוע רב שלבי, כאשר גם לאחר הפגיעה הראשונה בראשה של המתלוננת באמצעות הגרזן ונפילתה לקרקע, הנאשם לא חדל ממעשיו אלא הוסיף להכותה בראשה, מלמדים על חומרת המעשים.

29. הרקע לביצוע המעשים מהווה נסיבה מחמירה נוספת. הנאשם פגע בכבודה של המתלוננת, ובחירותה לבחור עם מי ברצונה לחיות מבלי לחוש פחד ומבלי לחשוש לביטחונה.

30. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי עברו הפלילי של הנאשם מלמד על מסוכנותו, ועל הצורך להחמיר בענישתו לצורך הרתעתו האישית. עוד נטען כי הנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, ולא גילה כל אמפתיה למצבה של המתלוננת, על אף שאינו מכחיש כי הוא זה שפגע בה.

31. **ב"כ הנאשם** טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-13 שנות מאסר בפועל, וכי יש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש האמצעי של מתחם הענישה.

32. בשונה ממקרים הנפוצים בפסיקה, הרקע לביצוע המעשים איננו סיום הקשר הזוגי ששרר בין בני הזוג וניסיון לכפות על המתלוננת את הקשר הזוגי, שכן בני הזוג נפרדו כשנה קודם למקרה ולא היה ביניהם קשר. ההסבר למעשים נעוץ בכך שהנאשם סבר שהמתלוננת מלכלכת עליו ומפיצה עליו שקרים.

33. לנאשם לא הייתה כל כוונה להמית את המתלוננת, קודם לאירוע עצמו. הכנסת הגרזן לרכב קודם לאירוע, והעברתו לחלקו הקדמי של הרכב, נעשו על-מנת לשכנע את המתלוננת באיומי הגרזן לשוחח עם הנאשם ולהתייחס לטענותיו.

34. התסקיר הראשון שהוגש בעניינה של המתלוננת אינו משקף את מצבה כיום. בניגוד למתואר בו, המתלוננת עובדת כיום בעבודה פיזית, אין לה קשיי ניידות, היא נוסעת באוטובוס למקום עבודתה, ואינה חסרת אונים כפי שתוארה. מצבה של המתלוננת משתפר עם הזמן ואיננו מחמיר, כאשר בשנה האחרונה לא עברה המתלוננת טיפולים רפואיים משמעותיים, למעט חבישות בצווארה.

35. הנאשם הודה מיד כי הוא זה אשר פגע במתלוננת. המחלוקת בגינה ניהל הנאשם את משפטו הייתה רק

ביחס ליסוד הנפשי בעת ביצוע העבירה.

הנאשם עלה לארץ בגיל 17. אמו עברה אירוע מוחי לפני כחמש שנים, והוא אשר סייע לה. עברו הפלילי של הנאשם אמנם רלוונטי, אך הוא שוחרר ממאסרו לפני שנים רבות, ופרט לאירוע הנוכחי, בתקופה זו לא ביצע עבירות נוספות.

36. **הנאשם** מסר כי הוא מצטער על מעשיו ומבקש סליחה, וכי הוא שמח שהמתלוננת חיה ומשתקמת מפגיעותיה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

37. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת.

38. **הערכים החברתיים המוגנים** בעבירת ניסיון הרצח הינם הערך העליון של קדושת החיים, והשמירה על שלמות הגוף. מידת הפגיעה בערכים אלה בענייננו רבה מאוד. הנאשם, אשר פעל בשלב כלשהו מתוך כוונה לגדוע את חייה של המתלוננת, הכה אותה בראשה מספר פעמים באמצעות גרזן בו הצטייד. מעשיו גרמו למתלוננת חבלות קשות והביאו אותה לכדי סכנת חיים. היא עברה ניתוחי חירום ופעולות רפואיות רבות, וחייה ניצלו בנס.

39. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, ניתן למנות בענייננו מספר נסיבות מחמירות.

40. **ברקע לביצוע המעשים** מצויות תחושותיו ומחשבותיו של הנאשם כי המתלוננת מפיצה עליו בקרב מכריהם דברים שאינם נכונים, ובהם כי הוא מאיים עליה. הנאשם, שהינו ככל הנראה בן זוגה לשעבר של המתלוננת, חש כעס רב בגין כך. ואולם, ברי כי אין בנסיבות אלה שום הצדקה לשימוש כלשהו באלימות כנגד המתלוננת, וודאי שאין בכך כדי להסביר את בחירתו וכוונתו של הנאשם לקטול את בת זוגו לשעבר במכות גרזן.

41. **התכנון שקדם לאירוע**, ואשר כלל הצטיידות בגרזן שלושה ימים קודם לאירוע, הגעה למקום עבודתה של המתלוננת תוך העברת הגרזן למושב הקדמי, והמתנה לרגע בו תצא מעבודתה לבדה, מהווה נסיבה מחמירה נוספת. בהכרעת הדין קבענו כי לא ניתן לשלול את האפשרות כי הנאשם הגיע אל מקום עבודתה של המתלוננת וארב לה, לא מתוך כוונה מוקדמת להביא למותה תוך שימוש בגרזן, אלא מתוך כוונה לאיים, ובמידת הצורך אף לפגוע במתלוננת, על מנת שתשוחח עימו. ואולם, ההחלטה להמית התגבשה אצל הנאשם לכל המאוחר עת פגש במתלוננת והיא סירבה להתלוות אליו, ואז עשה הנאשם שימוש בכלי הקטלני אותו הכין מראש.

42. מעשיו של הנאשם בוצעו באכזריות רבה. מדובר באירוע בעל מספר שלבים, אשר לאורכו ניסתה

המתלוננת להימלט על נפשה. הנאשם הכה את המתלוננת באמצעות חלקו החד של הגרזן ופצע אותה בראשה. היא ניסתה להימלט ממנו, אך הוא רדף אחריה תוך הנפת הגרזן בניסיון לפגוע בה. לאחר שהתמוטטה על הקרקע, גוננה המתלוננת על ראשה באמצעות ידיה. הנאשם הסיט את ידיה באמצעות רגלו, והמשיך להכות בראשה באמצעות הגרזן. הוא חדל ממעשיו רק לאחר שעוברי אורח החלו להגיע אל המקום, וברח כשהוא מותיר את המתלוננת מחוסרת הכרה ומתבוססת בדמה.

43. הנזק הצפוי ממעשיו של הנאשם הוא מותה של המתלוננת, אישה בשנות ה-30 לחייה, אם חד הורית לשני ילדים קטינים. נזק זה נמנע לא בשל מעשיו של הנאשם, אשר ברח מהמקום מבלי להזעיק עזרה, אלא בשל פעולתם של כוחות ההצלה והצוות הרפואי שטיפל בה. במהלך שמיעת הראיות העידו רופאים רבים כי לולא הטיפול המידי שניתן לה, הייתה המתלוננת מתה זמן קצר לאחר האירוע (ראו למשל עדותו של מנהל מחלקת טיפול נמרץ בבלינסון, פרופ' זינגר, בעמ' 138 לפרו').

44. הנזק שנגרם למתלוננת בפועל חמור ביותר. המתלוננת הייתה מאושפזת בטיפול נמרץ במשך כשבועיים, כשהיא בין חיים למוות. רק כחודש לאחר הפגיעה שוחררה מבית-החולים ועברה לשיקום בבית לוויןשטיין, ורק כשלושה חודשים לאחר האירוע חזרה לביתה.

כיום, כשנתיים וחצי לאחר האירוע, המתלוננת עודנה מתקשה לשקם את חייה. התסקירים שהוגשו בעניינה מפרטים בהרחבה אודות הנזקים הרבים שעודם קיימים אצל המתלוננת, ברמות השונות: פיזית, נפשית, חברתית, הורית, כלכלית ותעסוקתית. שירות המבחן מעריך כי בפני המתלוננת תהליך שיקום ארוך ומורכב.

45. ההגנה טענה ממושכות ואף הגישה מסמכים לעניין יציאתה של המתלוננת לעבודה. אנו סבורים כי התסקיר המשלים שהוגש מבהיר היטב את הדברים, כאשר ממנו עולה כי בשל נזקקותה הכלכלית המתלוננת עובדת כיום במשרה חלקית ביותר, על אף קשייה ומוגבלותה הפיזית. אין בכך כדי להפחית מחומרת הפגיעות בגופה ובנפשה של המתלוננת, ובפגיעה הקשה באורח חייה, בעצמאותה וביכולתה לכלכל את ילדיה.

46. מדיניות הענישה בעבירת ניסיון הרצח הינה מחמירה. בע"פ 4372/13 סיסאי נ' מדינת ישראל (6.8.2014) נקבע:

"העבירה שעניינה ניסיון לרצח היא מן החמורות שבספר החוקים, כאשר הערך המוגן בעבירה זו, הינו הערך העליון של קדושת חיי אדם. היסוד הנפשי והפוטנציאל לקיפוד חיו של אדם, הגלום בעבירה של ניסיון לרצח, ממחישים היטב את חומרתה של העבירה. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירה זו, מחייבת גישה מחמירה, באופן ההולם את חומרת הפגיעה בזולת ואת מעמדו של הערך המוגן. שיקולים של גמול והרתעה מקבלים את משקל הבכורה ומחייבים להשית על מי שהורשע בניסיון לרצח עונש מאסר לתקופת ממושכת, הנמדדת בשנים ארוכות".

א. ע"פ 413/10 פלוני נ' **מדינת ישראל** (23.3.2011)- המערער הורשע בעבירה של ניסיון רצח כלפי אשתו, כאשר היכה בראשה ובצווארה באמצעות גרזן בעת שישנה, מספר פעמים, ללא כל סיבה הנראית לעין. למתלוננת נגרמו חבלות וחתכים מרובים בפנים ובצוואר, ושברים בחלקים שונים של הגולגולת. בית-המשפט המחוזי גזר על המערער **14 שנות מאסר בפועל**, מאסר מותנה, ופיצוי למתלוננת בסך 20,000 ₪. ערעורו על הכרעת הדין ועל חומרת העונש נדחה.

ב. ע"פ 5581/11 **אדרה נ' מדינת ישראל** (31.1.2013)- המערער הגיע לדירת בת זוגו לשעבר, לאחר שלא ענתה לשיחותיו. הוא כרך שתי ידיו סביב צווארה וחנק אותה עד שאיבדה הכרתה. משסבר שגרם למותה, הודיע על כך לאחיה של המתלוננת ולמשטרה. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוננת דימומים תת עוריים ופצעי שפשוף. בית-המשפט המחוזי גזר על המערער, צעיר אריתראי בן 26, נעדר עבר פלילי, שהודה בביצוע המעשים, **10 שנות מאסר בפועל** ועונשים נלווים. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ג. תפ"ח (מחוזי חיפה) 36376-04-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.4.2015), אליו הפנתה ההגנה- הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בניסיון לרצח אשתו. ברקע לביצוע המעשים, חשדו כי המתלוננת מנסה להרעיל אותו ומנהלת רומן עם אחר. במהלך ויכוח מתמשך שפרץ בין השניים בביתם, הכה הנאשם את המתלוננת מכה אחת באמצעות גרזן שנטל מהמטבח, וגרם לה פציעות בראשה ובאוזנה. כמו כן, נפגעה המתלוננת בידה מהגרזן בשל ניסיונה להתגונן, וידה נשברה. היא הובהלה לבית החולים, אוזנה נתפרה, היא נותחה בידה ונתרה באשפוז למשך שלושה ימים.

בית-המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין **8 ל- 14 שנות מאסר בפועל**. על הנאשם, לו הרשעות קודמות שעיקרן עבירות סמים, נגזרו **10 שנות מאסר בפועל**, מאסר מותנה, ופיצוי למתלוננת בסך 20,000 ₪.

ד. ע"פ 4372/13 **סיסאי נ' מדינת ישראל** (6.8.2014), אליו הפנתה ההגנה-בין המערער והמתלונן התפתח עימות על רקע כספי. בסיום העימות, נותר בליבו של המערער תחושות קשות. הוא הלך לביתו, נטל אקדח, צעד לביתו של המתלונן, ושם ירה בו מטווח קרוב 15 כדורים, מתוך כוונה לגרום למותו. הכדורים פגעו באזורים שונים בגופו של המתלונן, לרבות בפלג גופו העליון. הוא הובהל לבית-החולים במצב קשה ועבר ניתוח חירום. בשל הפגיעות במתלונן נותרה מגבלה בתנועת כף ידו,

נקבעה לו נכות זמנית של 100%, והוא חדל מעבודתו כנהג משאית.

בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין **9 ל-16 שנות מאסר בפועל**. על המערער, שהודה בביצוע העבירות, והינו צעיר ללא הרשעות קודמות, אשר שירות המבחן סבר כי לו סיכויי שיקום גבוהים, הוטלו **11 שנות מאסר בפועל**, מאסר מותנה, ופיצוי למתלונן בסך 50,000 ₪. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ה. ע"פ 10052/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.1.2011), אליו הפנתה המאשימה- המערער הצטייד בסכין וארב לאשתו ואם ילדיו, לאחר יציאתה ממשרד עורך-דין עימו קיימו השניים דיון בנוגע לחלוקת הרכוש ולגירושיהם. המערער דקר את המתלוננת עם הסכין מספר רב של פעמים, בכל חלקי גופה, באופן שסיכן את חייה. לאחר מכן דקר עצמו בבטנו. המתלוננת הועברה לבית החולים במצב קשה, ועברה ניתוח חירום. למערער אין עבר פלילי וקודם לביצוע העבירה הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. בית-המשפט המחוזי גזר עליו 17 שנות מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש התקבל, ועונשו הופחת ל-**14 שנות מאסר**, נוכח מצבו הנפשי הקשה בעת ביצוע העבירות, הודאתו באשמה והחרטה שהביע על מעשיו.

ו. ע"פ 6594/09 **עוף נ' מדינת ישראל** (19.7.2010)-המערער החליט להמית את אשת אביו, על רקע תחושתו כי אינה מתנהגת כראוי כלפיו וכלפי אחיו. בעת שאביו יצא מן הבית, קרא המערער למתלוננת, ואז דקר אותה מספר פעמים בחזה ובאזור ירכה. בשל המעשים אושפזה המתלוננת בבית-החולים, סבלה מכאבים עזים, מצבה הנפשי התדרדר והיא נזקקה לטיפול פסיכולוגי. בית-המשפט המחוזי גזר על המערער, צעיר אשר נסיבותיו האישיות אינן קלות, ואשר הודה בביצוע המעשים, **11 שנות מאסר בפועל**, מאסר מותנה, ופיצוי למתלוננת בסך 20,000 ₪. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ז. ע"פ 5682/13 **קלקאי נ' מדינת ישראל** (29.6.2015)- המערער חשד במתלוננת כי היא בוגדת בו עם גברים אחרים. על רקע החשדות, ומתוך כוונה לגרום למותה, הצטייד הנאשם בסכין קצבים (הדומה לגרזן), והכה באמצעותה את המתלוננת ארבע פעמים בראשה, וכן הכה אותה בירכה. למתלוננת נגרמה חבלת ראש, היא נזקקה לניתוח דחוף, ואושפזה למשך 10 ימים לקבלת טיפול רפואי בבית-החולים.

בית-משפט זה קבע כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין **9 ל-14 שנות מאסר בפועל**, וגזר על המערער, בן 82 שנים ללא הרשעות קודמות, 10 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה, ופיצוי למתלוננת בסך 40,000 ₪.

בית-המשפט העליון אישר את מתחם הענישה שנקבע, אולם קיבל את הערעור חלקית והעמיד את

עונשו של המערער על **9 שנות מאסר**, אך בשל גילו המבוגר של המערער.

48. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם בענייננו, בנסיבות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת, **אנו קובעים כי מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין 10 ל-15 שנות מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

49. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התחשבנו בכך שהנאשם לא לקח אחריות מלאה על האירוע, ואף לא הביע נכונות לפצות את המתלוננת, על אף שאיננו מכחיש כי הוא זה אשר פגע בה. ההתרשמות הינה כי לאורך כל ההליך ניסה הנאשם להפחית מחומרת מעשיו, הן במישור העובדתי והן ביחס ליסוד הנפשי המיוחס לו. ברי כי זכותו של נאשם לנהל את משפטו, אולם הוא איננו זכאי להקלה העונשית לה זכאי מי שלקח אחריות מלאה והודה בביצוע המעשים.

50. לנאשם הרשעה קודמת אחת, רלבנטית לענייננו, בעבירת אלימות חמורה של גרימת חבלה בכוונה מחמירה שביצע כנגד בת זוגו לשעבר בשנת 2003. על אף שריצה עונש מאסר בפועל של 3.5 שנים בגין מעשה זה, הדבר לא מנע ממנו לבצע שוב עבירה דומה אך חמורה יותר כנגד המתלוננת, כשאף הרקע לביצוע המעשים דומה. בשים לב לכך, צודקת המאשימה כי בענייננו נדרשת החמרה בעונשו של הנאשם, לצורך הרתעתו האישית.

51. לאחר בחינת השיקולים השונים, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 14 שנות מאסר בפועל, שימנו החל מיום מעצרו- 6.10.2014.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירת אלימות לרבות אלימות מילולית מסוג עוון.
- ד. פיצוי למתלוננת בסך 50,000 ₪. הפיצוי יופקד על-ידי הנאשם בקופת בית-המשפט בתוך 90 ימים מהיום. ב"כ המאשימה תעביר פרטי המתלוננת למזכירות.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"ח אדר תשע"ז, 16/03/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 11

דבורה עטר, שופטת

צבי דותן, שופט

רות לורן, שופטת, סגנית נשיא